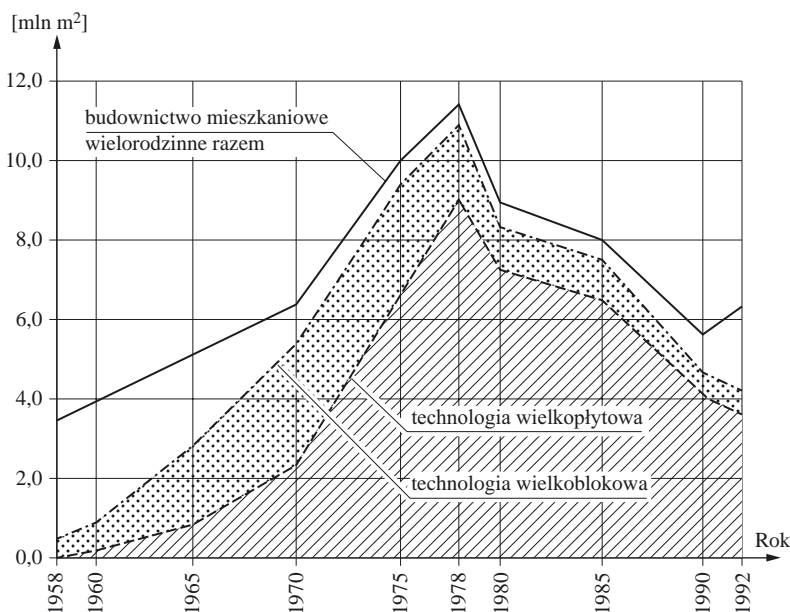

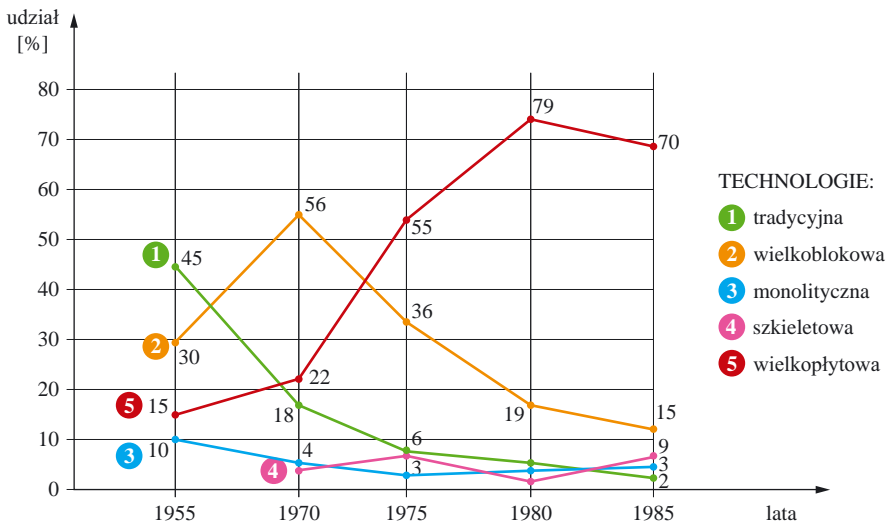
W wymienionych obszarach koncentracji budownictwa mieszkaniowego stwierdzono (rys. 1.25) liczbę zasobów mieszkaniowych zrealizowanych w technologiach uprzemysłowionych większą o 9–14% (wielka płyta) i o 6% (wielki blok) niż średnia krajowa obliczona za lata 1946–1992.

Przemiany ustrojowe w Polsce po 1989 roku spowodowały zmiany w strukturze zasobów mieszkaniowych w aspekcie własności. Dlatego w monografii poddano analizie sytuację mieszkaniową w Polsce w latach 1955–1985 na podstawie przeprowadzonego własnego przeglądu struktury zasobów budownictwa mieszkaniowego (podrozdz. 3.2) i wiedzy zaczerpniętej z najnowszej literatury [14].

Rys. 1.25. Udział technologii uprzemysłowionych z prefabrykowanych elementów wielkowymiarowych w budownictwie mieszkaniowym wielorodzinnym w latach 1958–1992, oprac. A. Ostańska za [61]

Na tej bazie stwierdzono, że udział poszczególnych technologii wznoszenia budynków mieszkalnych, przedstawiony na rysunku 1.26, do 1985 roku wykazywał tendencję zmniejszania technologii tradycyjnej na rzecz kolejno rozwijających się technologii uprzemysłowionych (zwanych też dalej prefabrykowanymi).

Rys. 1.26. Udział [%] poszczególnych technologii wznoszenia budynków mieszkalnych, oprac. A. Ostańska na podstawie [243 i 14]

1.4.4. Niezawodność konstrukcyjna budynków wielkopłytkowych

Podczas czterdziestoletniej eksploatacji prefabrykowanych budynków wielorodzinnych eksperci i różne miejscowe ośrodki naukowe⁶³, w tym Instytut Techniki Budowlanej czy poszczególne politechniki, potwierdziły pewne nieprawidłowości i usterki mające wpływ na ograniczenie bezpieczeństwa konstrukcji. Analizę wykonano na przykładzie dwóch popularnych w latach 80. XX wieku systemów wielkopłytkowych, W-70 i W_k-70, w czterech fazach działania: 1) projektowania, 2) produkcji elementów wielkopłytkowych 3) transportu i składowania, 4) montażu. Uzyskane wyniki badań zestawiono w odniesieniu do każdej z faz. Analiza wyników była zgodna z ocenami przeprowadzonymi po 1990 roku przez F. Organiściaka [65] i L. Runkiewicza wraz z J.W. Zielińskim [87]. Na tej podstawie, za Z. Dzierżewiczem [119], w fazie:

- 1) projektowania – nie stwierdzono istotnych usterek konstrukcyjnych, z wyjątkiem systemu W_k-70, w którym nie uwzględniono rzeczywistych tolerancji w produkcji i montażu elementów,

⁶³ M.in.: J. Adamowski, T. Biliński, T. Ciężak, Z. Dzierżewicz, J. Jasieńko, F. Organiściak, L. Runkiewicz, Wł. Starosolski, B. Szymgin, T. Taczanowska, J.W. Zieliński.